

Cant. 17. possit audiri. Proh, apage, vah, Mâdhava, apage Kêçava, noli sermonem fallacem proferre; sequere, o nymphaeae aquigenae oculis aequiparande, eam, quae maestitiam tuam tollit.

10. Quum pectus istud tuum, rubescente umbra inductum, conspicio, quasi amoris signo extra emicante, quippe fuco ex amatae pedibus decerpto imbutum, infandum mihi movet aspectus tuus pudorem, ob rupturam magni mei amoris erga te promulgatam, o deceptor.

11. Mundis gaudio sit Nandae filius ille, qui, hilaris, hilari ore arridens, limum oculorum intuitum in vultu Râdhae defigit, dum libere quassatisque membris irridet amicarum orbis, mane conspicientium sinum Râdhae flava toga amictum, amasiumque eius divinum fusco pallio indutum.

IX. Eam deinde, amore ustam, voluptatis gaudiis privatam, maestitia affectam,

1. Haris facinora meditantem, ira obrutam, affata est clam amica:

Cant. 18. »Hares appropinquat, spirante Favonio; maior quae est hac, o amica, in mundo felicitas? Age, o iracunda, irae in Mâdhavam noli indulgere.

3. Cur infructuosos reddis globulos papillarum, voluptate repletarum, palmarum fructibus graviorum? Age, o iracunda, irae in Mâdhavam noli indulgere.

4. Quoties dictum hoc non repetivi: noli repudiare Harem, summopere nitidum. Age, o iracunda, irae in Mâdhavam noli indulgere.

5. Quid ita maeres, lacrimas, irrita? irridet te totus amicarum coetus. Age, o iracunda, irae in Mâdhavam noli indulgere.

6. In lecto, foliis nymphaearum guttis stillantium strato, conspice Harem; oculos fac tuos fructiferos. Age, o iracunda, irae in Mâdhavam noli indulgere.

7. Quid moves aerumnam talem menti? Morem gere sermoni meo, seiunctionem dissuadenti. Age, o iracunda, irae in Mâdhavam noli indulgere.

8. Adeat Hares, multa blanda dicat; quid ipsa cor tuum ira conflictas? Age, o iracunda, irae in Mâdhavam noli indulgere.

9. Haris facinora, longe pulcerrima, a pio Jayadêva descripta, beatitudine afficiant amatoriam gentem. Age, o iracunda, irae in Mâdhavam noli indulgere.

10. Siquidem devotum obiurgas, prostratum pertinaciter repudias, amantem odisti, vultumque avertis a blande adspiciente, o amica: ideo parum est, ut sit